

Maristes Lleida: “Hem de ser com els mestres que van creure en nosaltres”

Dv, 24/03/2017 per Catalunya Religió



(M. Eulàlia Muntané i Laura Mor -CR/Lleida) Entusiasta, humil i compromès. De petit ja dinamitzava els seus cosins “d’una manera innata”. **Joan Pifarré i Vidal** és mestre de primària i tutor de cinquè curs al [Col·legi Maristes Montserrat Lleida](#). L’aula, el pati, els passadissos de l’escola són el seu medi natural i així ho transmet en aquesta entrevista en vídeo. Amb ell seguim aquesta petita col·lecció d’entrevistes per conèixer mestres per vocació.

“Si recordem quins mestres ens van marcar, pensarem en persones que van creure en nosaltres, que ens van donar oportunitats, que van ser properes”. És el perfil del bon educador que vol posar en pràctica Joan Pifarré: “Hem de ser aquests mestres: propers, que creguin en tu, que escoltin tothom, que estimulin, que acompanyin. Això és molt important!”, diu.

Té molt clar el sentit de pertinença de la seva escola: “A maristes ens identifica l’acompanyament. Hi ha una preocupació molt gran per acompanyar alumnes en el pla personal i de valors”. Així es refereix a com “la part acadèmica i les persones creixen quan estan bé, quan està en un entorn proper, de confiança les persones ens sorprenen”.

És el clima de treball que destil·la en Joan a l’aula. Treballa des de la proximitat i creu en cadascun dels seus alumnes. “En un lloc on estàs a gust i hi ha bon ambient, passen coses”, defensa Pifarré. Per a ell, educar és “fer descobrir vocacions” i “un educador ha de ser un bon entrenador, que sàpiga acompanyar en tots els sentits les persones”.

“No podem fer alumnes robots”

“Cadascú té els seus talents, saber-los trobar és difícil però molt interessant”, assegura. Aquest olfacte i intuïció per a encaminar els nois i les noies forma part

de la vocació per educar. “No podem fer alumnes robots; has de fer propostes educatives on puguin aparèixer els talents de les persones”.

Proposa l'exemple de l'alumne que destaca durant una exposició per la seva capacitat comunicativa. Li reforçarà: “Tens un do, explora'l, ho fas molt bé!” Aquests talents, diu, poden aflorar arreu, sigui en l'esport, les matemàtiques o l'art. I cal que l'educador hi sigui amatent.

“Els mestres tenim aquesta tasca: fer descobrir vocacions”. Ho defensa també amb una mirada a llarg termini. “Si la gent en el futur es dedica a feines que els hi agraden i les viuen amb passió, tindrem un futur millor per a tots”. Reconeix que “no sempre és possible” però hi veu camí per recórrer. “Si l'escola hi pot ajudar, és molt interessant”.

Aprendre dels companys de professió

Per a ell, “els alumnes són un pou d'aprenentatge”. Com també ho són els mateixos companys de professió. “Tu aprens a la universitat però la pràctica educativa està en el lloc on vius”. I a maristes Lleida, explica, han creat projectes conjunts que l'han fet “créixer i aprendre molt”. Se li obren els ulls quan parla del projecte interdisciplinari que han engegat sobre Història de Lleida, o de com han inclòs la filosofia a infantil i primària. “És molt important! L'ètica i els valors, han de ser transversals a l'aprenentatge”.

Joan Pifarré fa 19 anys que treballa al Col·legi Montserrat, una escola que defineix com a “actor de la ciutat de Lleida” per la seva ubicació cèntrica i pel tarannà d'obertura a l'entorn. Pifarré és mestre d'educació especial i s'ha format també en psicopedagogia, logopèdia i educació inclusiva.

Li hem demanat pels seus referents professionals. I de seguida ha parlat del [pedagog](#) **Xavier Melgarejo** com “un savi”; i de **Pere Pujolàs**, que animava a treballar des de la cooperació en tant que escola marista.